

Kryteria oceny pracy magisterskiej

KRYTERIA	OCENA BARDZO DOBRA (5)	OCENA DOBRA (4)	OCENA DOSTATECZNA (3)	OCENA NIEDOSTATECZNA (2)
Kryteria formalne				
Struktura	Praca jest odpowiedniej długości i została harmonijnie podzielona na rozdziały lub sekcje. Podział odpowiada realizowanym celom. Kluczowe części pracy (np. wstęp lub podsumowanie) zostały właściwie skonstruowane i zawierają wszelkie wymagane elementy.	Praca jest odpowiedniej długości i została podzielona na rozdziały lub sekcje, ale podział ten nie jest harmonijny (np. jest zbyt wiele wydzielonych fragmentów o małej objętości). Podział odpowiada realizowanym celom. Kluczowe części pracy (np. wstęp lub podsumowanie) zostały skonstruowane poprawnie i zawierają zdecydowaną większość wymaganych elementów.	Praca nie jest odpowiedniej długości. Została podzielona na rozdziały lub sekcje, ale podział ten nie jest harmonijny (np. jest zbyt wiele wydzielonych fragmentów o małej objętości). Struktura pracy nie jest optymalna ze względu na realizowane cele. Kluczowe części pracy (np. wstęp lub podsumowanie) zostały skonstruowane raczej poprawnie i zawierają większość wymaganych elementów.	Praca nie jest odpowiedniej długości. Rozdziały lub sekcje nie zostały w niej prawidłowo wydzielone lub struktura nie odpowiada realizowanym celom. Kluczowe części (np. wstęp lub podsumowanie) zawierają istotne braki.
Poprawność stylistyczna i językowa	Język wypowiedzi jest wolny od usterek. Brak jest błędów ortograficznych, gramatycznych i interpunkcyjnych. Styl jest formalny, właściwy dla prac naukowych, zaś sposób pisania rzeczowy.	Język wypowiedzi jest poprawny. Błędy są rzadkie i nie zakłócają odbioru tekstu. Styl, poza nielicznymi uchybieniami, jest formalny, właściwy dla prac naukowych, zaś sposób pisania rzeczowy.	Ilość błędów językowych jest znaczna, ale nie uniemożliwia odbioru treści. Styl wypowiedzi w pracy znacząco odbiega od standardów prac naukowych.	Liczne błędy językowe uniemożliwiają zrozumienie znacznych fragmentów tekstu. Styl wypowiedzi jest niewłaściwy dla pracy naukowej.
Formatowanie tekstu i elementów graficznych	Formatowanie jest zgodne w całym tekście. Jest przy tym przejrzyste i ułatwia czytanie pracy. Elementy graficzne są właściwie wyeksponowane i opisane, w szczególności podano ich tytuły i źródła. W pracach o znacznej liczbie tego rodzaju obiektów występuje spis elementów graficznych.	Formatowanie jest zgodne w całym tekście. Elementy graficzne są właściwie wyeksponowane i opisane, w szczególności podano ich tytuły i źródła. Brak jest spisu elementów graficznych, choć jest potrzebny z uwagi na ich liczbę.	Formatowanie jest raczej zgodne - nieścisłości formatowania nie utrudniają odbioru tekstu. Elementy graficzne nie są opisane w sposób jednolity, nierzadko brakuje tytułów lub źródeł. Brak jest spisu elementów graficznych, choć jest potrzebny z uwagi na ich liczbę.	Formatowanie jest niejednolite i utrudnia orientację w tekście. Elementy graficzne opisane są w sposób chaotyczny i niejednorodny.
Bibliografia i przypisy	Przypisy i bibliografia wykonane są jednolicie. W odwołaniach do literatury i innych treści wskazano wszelkie wymagane elementy. Praca jest dobrze osadzona w literaturze i źródłach informacji odpowiednich do tematyki. Wykorzystano zarówno nowe, jak i klasyczne pozycje literaturowe i odniesiono się do literatury światowej - o ile specyfika pracy to umożliwiała.	Przypisy i bibliografia wykonane są raczej jednolicie (z niewielkimi uchybieniami). W odwołaniach do literatury i innych treści wskazano wszelkie wymagane elementy. Praca jest dobrze osadzona w literaturze i źródłach informacji odpowiednich do tematyki. Brakuje odniesień do literatury najnowszej lub światowej, choć były wskazane.	Przypisy i bibliografia nie są wykonane jednolicie. W większości odwołań do literatury i innych treści wskazano wymagane elementy. Praca wykorzystuje literaturę i źródła informacji odpowiednie do tematyki, ale pominięto pewne ważne pozycje. Brakuje odniesień do literatury najnowszej lub światowej, choć były wskazane.	Przypisy i bibliografia nie są wykonane jednolicie. W odwołaniach do literatury i innych treści brakuje wymaganych elementów. Praca niedostatecznie wykorzystuje literaturę i źródła informacji odpowiednie do tematyki.
Kryteria merytoryczne				
Problem badawczy lub praktyczny	Problem analizowany w pracy charakteryzuje się wysokim stopniem trudności lub złożoności. Jest on adekwatny dla kierunku studiów, ważny i współczesny. Posiada on istotny walor naukowy lub praktyczny. Problem jest względnie nowy i nie został jeszcze w pełni opracowany w ramach kanonu wiedzy adekwatnego dla kierunku studiów.	Problem analizowany w pracy charakteryzuje się wysokim stopniem trudności lub złożoności. Jest on adekwatny dla kierunku studiów i ważny. Posiada on istotny walor naukowy lub praktyczny. Problem jest dobrze rozpoznany w ramach kanonu wiedzy właściwego dla kierunku studiów.	Problem analizowany w pracy jest adekwatny dla kierunku studiów, ale nie jest problemem trudnym czy złożonym. Walor naukowy lub praktyczny problemu jest mało istotny. Problem jest dobrze rozpoznany w ramach kanonu wiedzy właściwego dla kierunku studiów.	Problem analizowany w pracy nie jest adekwatny dla kierunku studiów.
Sformułowanie celu	Cel pracy został sformułowany we wstępie wprost lub w postaci skonkretyzowanej hipotezy głównej lub pytania badawczego. Jego konstrukcja jest poprawna. Cel ten jest zgodny z tematem pracy i poprawny w ramach tematyki omawianych zagadnień.	Cel pracy został sformułowany we wstępie wprost lub w postaci skonkretyzowanej hipotezy głównej lub pytania badawczego. Sposób sformułowania celu zawiera drobne błędy, które jednak nie wywołują konsekwencji dla odbioru pracy. Cel ten jest zgodny z tematem pracy i poprawny w ramach tematyki omawianych zagadnień.	Cel pracy nie został sformułowany we wstępie w żadnej z właściwych postaci, ale w świetle kontekstu pracy jest jednoznaczny. Domyślny cel jest zgodny z tematem pracy i poprawny w ramach tematyki omawianych zagadnień.	Praca nie posiada sformułowanego celu lub sformułowany cel nie jest zgodny z tematem pracy bądź jest niepoprawnie określony.
Dobór i zastosowanie metod	Zastosowano metody optymalne dla specyfiki pracy, a ich dobór został należycie uzasadniony. Są to metody nowatorskie i właściwe dla zaawansowanych studiów. Metody te zostały właściwie opisane i zastosowane bez uchybień.	Zastosowano metody właściwe dla specyfiki pracy, a ich dobór został należycie uzasadniony. Są to metody raczej nowatorskie, z pewnością zaś właściwe dla zaawansowanych studiów. Metody te zostały opisane i zastosowane z niewielkimi uchybieniami, które nie zafalszowały otrzymanych rezultatów.	Zastosowano metody poprawne dla specyfiki pracy, ale nie nowatorskie i nie zaawansowane. Metody te zostały opisane i zastosowane z istotnymi uchybieniami, które jednak nie zafalszowały otrzymanych rezultatów w sposób zasadniczy i całkowicie uniemożliwiający ich przyjęcie.	Zastosowano metody niepoprawne dla specyfiki pracy. Metody te zostały opisane i zastosowane z istotnymi uchybieniami, które zafalszowały otrzymane rezultaty w sposób zasadniczy i całkowicie uniemożliwiający ich przyjęcie.
Spójność i logika wywodu	Wywód w pracy jest spójny i przejrzysty. Kolejne zdania i akapity wynikają z poprzednich. Wprost i jednoznacznie podano wszystkie założenia, warunki, definicje najważniejszych pojęć, sposoby notacji itp., a ich stosowanie jest konsekwentne. Autor przeprowadza krytyczną dyskusję założeń i potrafi wykazać ich wpływ na sposób wnioskowania. Wszelkie zmiany, np. w postaci uchylenia założenia, są jasno sygnalizowane. Rozumowanie i wnioskowanie przeprowadzone są zgodnie z zasadami logiki.	Wywód w pracy jest raczej spójny i przejrzysty. Kolejne zdania i akapity wynikają z poprzednich. Choć ich dyskusja nie jest pełna, to jednak jawnie podano większość założeń, warunków, definicji pojęć, sposobów notacji itp., zaś ich stosowanie jest raczej konsekwentne. Autor potrafi wskazać założenia kluczowe dla budowania wywodu i należycie podkreślił ich znaczenie. Ewentualne niewielkie odstępstwa nie przeszkadzają w rozumieniu wywodu i nie zniekształcają go. Ważne zmiany, np. w postaci uchylenia założenia, są sygnalizowane. Rozumowanie i wnioskowanie przeprowadzone są zgodnie z zasadami logiki.	Wywód w pracy nie jest całkowicie spójny i przejrzysty, ale skala zakłóceń nie uniemożliwia jego płynnego rozumienia. Przedstawienie założeń, warunków, definicji pojęć, sposobów notacji itp. jest niepełne, a luki są znaczne. Autor nie przeprowadza krytycznej analizy założeń. Występują też niekonsekwencje w stosowaniu wspomnianych elementów, które nie przeszkadzają w rozumieniu ogólnej myśli wywodu, ale uniemożliwiają pełne zrozumienie niektórych wątków lub fragmentów tekstu. Ważne zmiany, np. w postaci uchylenia założenia, są sygnalizowane w sposób niewłaściwy, np. z opóźnieniem. Rozumowanie w większości jest zgodne z zasadami logiki, choć występują pewne błędy.	Wywód jest niespójny. Przemilczano znaczną część założeń, warunków, definicji pojęć, opisu sposobów notacji itp., przy czym ich stosowanie jest niekonsekwentne. Ważne zmiany w tym zakresie nie są sygnalizowane. Występują znaczne uchybienia logiczne, które czynią wywód niezrozumiałym.

Wyczerpanie tematu lub stopień rozwiązania problemu	Temat został w pełni wyczerpany. Poruszono wszystkie jego ważne aspekty. Tam, gdzie to konieczne, odwołano się do wszystkich ważnych ujęć i koncepcji teoretycznych. Przedstawiono pełną dyskusję wyników. Wyniki są oryginalne i same w sobie stanowią wartość dodaną w naukę. W przypadku prac praktycznych zaproponowano innowacyjne i w pełni funkcjonalne rozwiązanie, kompleksowo obejmujące wszystkie najważniejsze aspekty problemu zawartego w pracy. Praca obejmuje także pełen użytkowy opis wspomnianego rozwiązania praktycznego (np. w postaci komentarza do kodu).	Temat został w większości wyczerpany. Poruszono większość jego ważnych aspektów. Tam, gdzie to konieczne, odwołano się do głównych ujęć i koncepcji teoretycznych. Przedstawiono co najmniej częściową dyskusję wyników. Wyniki pozwalają na odniesienie się do najnowszych opracowań związanych z tematyką pracy. W przypadku prac praktycznych zaproponowano funkcjonalne rozwiązanie zgodne z aktualnymi standardami, obejmujące co najmniej kilka najważniejszych aspektów problemu zawartego w pracy. Praca obejmuje także co najmniej częściowy użytkowy opis wspomnianego rozwiązania praktycznego (np. w postaci komentarza do kodu).	Temat został w znacznym stopniu wyczerpany. Poruszono najważniejsze aspekty. Tam, gdzie to konieczne, odwołano się do wybranych ujęć i koncepcji teoretycznych. W przypadku prac praktycznych zaproponowano rozwiązanie, które charakteryzuje się jednak niepełną funkcjonalnością oraz pomija pewne aspekty realizowanego problemu. Opis użytkowy wspomnianego rozwiązania praktycznego (np. w postaci komentarza do kodu) jest niepełny.	Temat nie został wyczerpany. Pominięto pewne kluczowe wątki. W przypadku prac o charakterze teoretyczno-naukowym, nie uwzględniono wszystkich ważnych koncepcji. W przypadku prac o charakterze praktycznym, zaproponowane rozwiązanie nie jest funkcjonalne.
Interpretacja wyników i wnioski	Wnioski są adekwatne do przeprowadzonych analiz i oparte na nich. Wnioski są konkretne a stopień uogólnienia jest dobrze dobrany. Wnioski posiadają wyraźny i wyeksponowany walor aplikacyjny (np. w postaci rekomendacji, przyjęcia lub odrzucenia hipotezy, lub rozwiązania praktycznego). Wnioski wpisują się we współczesny dyskurs, są oryginalne i nowatorskie.	Wnioski są adekwatne do przeprowadzonych analiz i oparte na nich. Wnioski są konkretne, choć niektóre są zbyt mocno uogólnione. Wnioski posiadają pewien walor aplikacyjny (np. w postaci rekomendacji, przyjęcia lub odrzucenia hipotezy, lub rozwiązania praktycznego). Wnioski wpisują się we współczesny dyskurs.	Wnioski są adekwatne do przeprowadzonych analiz i oparte na nich. Wnioski są mało precyzyjne i zbyt mocno uogólnione. Brak im waloru aplikacyjnego (np. w postaci rekomendacji, przyjęcia lub odrzucenia hipotezy, lub rozwiązania praktycznego). Wnioski nie odnoszą się do aktualnego stanu dyskusji nad problemem.	Wnioski przedstawione w pracy nie wynikają z przeprowadzonych analiz.

Powyższe kryteria stanowią uogólniony punkt odniesienia. Każdorazowo ocena wystawiana jest indywidualnie i zależy od takich czynników jak kierunek czy specyfika tematyki pracy. W szczególności, jeśli Promotor lub Recenzent waha się między dwiema sąsiednimi ocenami z powyższej tabeli, może wykorzystać oceny półtorokowe jako oceny częściowe w ramach poszczególnych kryteriów. Jeśli ocena częściowa w co najmniej jednym kryterium jest niedostateczna praca otrzymuje ocenę niedostateczną bez względu na wyniki w innych kryteriach.